

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rei Christianae Apvd Iaponios Commentarivs

Trigault, Nicolas

Avgvstae Vindelicorvm, 1615

De Sociorum Domic[i]lio in vrbe Sacaij. Capvt XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68745](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68745)

habebatur, cuius vnus maleficio tot infontes
ijque viri nobiles domini sui gratia, patria for-
runisque caruerant. Ergo non ferens ignomi-
niam, qui alios proscripserat, iusto Dei iudicio
seipse proscribit, toto regno abscedens. Ipsa Dy-
nastæ coniux prius ab eius secta defecerat, seque
ad aliam ipsius sacrificuli tædio affecta transtu-
lerat. In ea tamen vrbe regni metropoli com-
plures adhuc remansere Neophyti, qui vel
quod essent obscuriores, vel priuatis heris fa-
mularentur, iussi non sunt exulare. Ergo paula-
tim rei acerbitas est mitigata, qua ex causa suum
nunc nullo prohibente retinent institutum;
quod vt constantius faciant, duo ex toto nu-
mero lecti sunt, velut capita cæterorum rei que
Christianæ præfecti: horum munus est cæus
statis diebus cogere, libros aliquos pios præle-
gere, de rebus diuinis miscere sermonem. Post
has quoque turbas bis à nostro sacerdote, sed
clam, sunt visitati, ab eo que confirmati.

*De Sociorum Domiclio in vrbe
Saciij.*

CAPVT XIX.

IN hoc celeberrimo Iaponiæ totius emporio
sacerdos vnus cum socio, & alumno catechi-
sta rem Christianam strenue procurauit, Que
circa Neophytos contigerunt, vfitata fuerunt,
præ-

præterquam quod 40. horarum orationem, qua in rebus afflictis diuinam placarent iram, sæpius repetierunt. Ethnici hoc triennio supra quadringentos excreuere ad Neophytorum numerum ampliandum: Et quamuis huiusce domiciliij res gestæ aliquando defuerunt, ex ijs tamen quæ scribuntur illustriora pauca seligemus.

1609. Neophytus quidam in pago degit quarto ab vrbe lapide: is locus habet sacrificulū pro moderatore ac domino, & quoniam cupiebat Neophytus familiam vniuersam Christo aggregare, sacerdotem nostrum domum euocauerat: rescuit hoc nobilis sacrificulus, & renunciari clienti suo iubet, se illi domum fortunæque ereprurum, si sacerdotem nostrum excepisset ad familiam externis sacris imbuendā: verum Neophytus ita respondit: In hac se causa non solū domum fortunæque, sed vitam ipsam non ægre positurum, nec cuiquam pariturum, qui salutis suæ pugnancia præcepisset, fregit constans responsum inanes sacrificuli minas, accersitus est noster, familiam imbuuit, eluicque, nec ad hæc sacrificulus mussitauit.

1610. Alius quoque Neophytus vitam corporis Ethnico dedit, & vt idem animo viueret procurauit: is è ponte in flumen lapsus & sarcinis obrutus, & vi fluminis absorptus mergebatur:

batur: aderat forte Neophytus, & in flumen defilit, hominem & sarcinas in sicco locat, inde in vicinum diuersorium abducit, & curam ipsius agit. Redijt ad se tandem semiaminis, & liberatorem suum agnoscens, recepit se eam legem suscepturum, quæ tantam in mortales charitatem doceret. Idem iudicium fuit cæterorum, qui ad spectaculum conuenere, à quibus ex insigni facto multis est Christi fides collaudata.

Mulier quædam Christiana, nescio quo modo in seruitutem heri Ethnici deuenerat. Is lucrum ex ea facturum, ad turpem quæstum miseram exponebat. Verùm ea obfirmatè renuit, nec ad eam flectendam verba, nec verbera profecere, & cum tandem videret nullum ad scelus incitandi, nullum torquendi finem fieri, salutari fuga pudorem suum ac vitam in tuto collocauit. Alius Neophytus animi simul, & corporis salutem eodem propè momento peccata expians, consecutus est: nam repente à peccatis absolutus, ægritudinē ipso momento depulit: stupente ad rei nouitatē medico, qui eum curabat, siquidem pulsus venarū explorans inuenit, quam panitens prædicabat sanitatem. Ergo quotquot præsentibus aderant, in sacramenti vim, repentinam ægri salutem, vt par erat, retulere.

Adolescens Christianus in grauem morbum inciderat; eum vt parentes curarent, non hu-

mani

mana minus remedia, quàm humanis rebus superiora, sed Ethnico ritu, adhibebant: ibi enim Amidae etiam tum deuoti, ad filij salutem, ab eo impetrandam decies millies hæc verba super eo recitant. Nomu Aminabud (quam orandi formulam Iodoxus sectarij Amidae vsurpant) inde filium vt erat è lectulo ægrum educunt reclamantem quidem, & quantam per vires poterat, renitentem, e ductum extra limen, in publico solo exponunt, vt ex eiusdem sectæ ritu eandem formulam vsurparet; parentibus hortantibus, id vt faciat, æger pro Amida, salutaris IESU ac MARIE nomina sanctissima inuocauit; non sine parentum mærore, qui ægritudinem minime depulsam ipsius ægri vitio credebant. ergo in lectulo eum reponunt, & eundem ritum ex integro repetentes, dictâ precandi formulam, vt prius supersticiosè decurrunt, & omnia faciunt, quæ prius fecerant. Aeger à parentibus rogatur, vt nunc saltem salutis suæ curam gerat: sed is eadem quæ prius nomina inuocauit. Ergo parentes nullam in hoc ritu spem ultra reponentes, medicum euocant, sed prius monent, vt ægro persuadeat, si quâ pharmacis salutem speret, Amidam prius inuocet, alioquin rem esse cõclamatam. Sensit fraudem Neophytus: ergo vires colligens, ostendit, Amidam nec mortalibus salutem, nec aliud vllum beneficium præstare posse, & simul parètes rogat,
vti

vti super hac re nihil vltra sibi molestia facerent, nec medicum inducant, qui has ineptias persuadere conetur, si salutem filij velint, communibus pharmacis vtantur, si Deo cordi fuerit profuturis. malle se mori Christianum, quam ab Amida salutem, etsi posset, impetrare, illi se ita facturos, ne vltra molesti essent, recepere, & breui vulgaribus pharmacis vsus salutem corporis inuenit, animi quoq; salute conseruata.

Fortius etiam iuuenis depugnauit, qui parente inconsulto, quem Christianis sacris nouerat aduersari, eadem susceperat: tulit hoc ille permolestè, & acriter increpitum, quâ suasionibus, quâ minis, ad defectionem incitabat: Sed cum nihil efficeret, in furorem actus, iam non parens, sed Tyrannus accepto pugione, tribus eum vulneribus confodit, sed neque saucium euicit; nam etiam mortem, quam præstolabatur, inferri sibi fidei causa gestiebat. Alium quoque Neophytum germanus Echnicus, cum neque consilijs, neque precibus auerteret; conatus est etiam largitione, fortiore sæpe telo superare: sed qui precariam fidem non habuerat, non habuit etiam venalem.

Euocatus est Sacerdos noster aliquot leucarum itinere ad agram peccatis expiandam, expiata est, pari vtriusq; gaudio, nam tum prodere cepit, quâ vim in eius animo gratia impressisset,

si quis

siquidem se ipsam ad aliam vitam, quæ imminebat comparans, filios suos Christi sacris initiatos omnes accersuit, à minore quinquenni sumens initium, instar alterius Tobia Domini timorem puero commendauit, & vt eius legem ad extremum vsque spiritum retineret, imperauit: puerulus (Ludouico nomen erat) ita respondit: se si ea faceret, quæ mater commendabat in paradisum cõscensurum: deinde secundum ac tertium filios monuit eo sensu ac energia, vt quotquot eam viderent, mirarentur, vires illi eo in articulo sufficere. postea quam filios salutaribus hisce consilijs erudiuit, eadem vniuersæ familiæ, quæ quinque supra viginti Neophytos complectebatur Christianos omnes inculcauit, & inter hæc ad cæli gaudia, vt sperare par est, euolauit.

Huius sedis Neophyti, vt initio dixi, orationi, quæ ad quadraginta horas de more protenditur, magnopere addicti sunt. Nauigabant aliqui diuturnaq: malacia vexabantur, hanc igitur orationem inter se distributis horis instituunt, ventosq; prosperos è Domini thesauris euocant, qui cum deinde iterum siluissent, vrgentibus Ethnicis, qui vna nauigabant, vt eundem orandi modum, quem profuisse viderant, de nouo vsurparent; rursus fauentes ventos inportum vsque breui nauigatione impetrarunt. Ex hac nostrarum sede in Tagima regnum, quo

R hæctenus

hactenus è societate nostra nemo penetrarat, excursio est instituta; ibi Neophyta mulier, quæ Sacerdotem nostrum ægra euocauerat, cum Neophytis aliquot viuit, hinc captata occasione, quibusdam volentibus summa fidei nostræ capita declarantur. Ex ijs vnus totam noctem indifferendo contriuit: erat enim Iaponensium sectarum non imperitus, cessit tamen veritati, Baptismum petijt, & impetrauit. Alius qui ad verba obsurduit, conspecto funeris Christiano more instituti apparatu, quod funus filio Neophyto parabatur, manus dedit, atque vt ita moreretur, similem cum Neophyto viuendi rationem elegit.

De nostrorum Domicilio in Regnis Focoqui.

CAPVT XX.

CAnazaues, quæ Metropolis est regni Canghà, vnus è tribus, quæ vno nomine Focoqui appellantur, ac si dicas regna Borealia, consedit è nostris Sacerdos vnus cum socio adiutore & alumno Catechista. His regnis imperat Figendono, sed hæc nostrorum sedes in vmbra Iusti antiquioris illius Neophyti delitescit, qui etiam nunc viuit, & Christianam fidem sua vel authoritate, vel exemplo sustentat. accesserunt ad Ecclesiæ gremium adulti hoc triennio quingenti